

[Lizzie Lichtenberg]

mer ind under denne lovgivning. Vi vil hellere tage individuelle hensyn og hjælpe den enkelte, når der kommer nogle problemer.

Jeg kan i øvrigt tilslutte mig ministerens analyse af hele dette lovforslag og de konsekvenser, det måtte have, og derfor må vi på det foreliggende grundlag afvise det.

Jane Oksen (FP):

Jeg skal ikke forlænge debatten. Ministeren har på så udmærket vis redegjort for lovforslaget, der jo er en genfremsættelse, og også for udvalgsarbejdet. I Fremskridtspartiet har vi aldrig nogen sinde betragtet børnetilskud, børneydelser og den slags som en totalforsørgelse, men kun som et tilskud, og derfor mener vi, at man med den ringe brug, der har været gjort af ordningen, godt kan forsvare at sige nej til dette forslag. Det vil vi derfor gøre fra Fremskridtspartiets side.

Jørgen Winther (V):

I overensstemmelse med Venstres holdning til den første fremsættelse af disse forslag om ændringer, kan vi heller ikke denne gang tiltræde dem, eftersom de aktuelle forhold ikke adskiller sig fra forholdene i vinteren 1987.

Et af den borgerlige regerings vigtigste mål i bestræbelserne for at sænke de offentlige udgifter er at hindre, at ydelser tildeles personer, der ikke har faktisk eller reelt behov derfor. Socialpolitikken skal derfor ophæve uheldige forskelle mellem syge og raske, mellem enlige forsørgere og forsørgere i fællesskab, mellem børnefamilier og familier uden børn, og den skal i højere grad end hidtil gøres til genstand for en kritisk vurdering af begrebet behov og ikkebehov. Et vigtigt led i denne politik er bl.a. at undgå det, der bliver kaldt dobbeltforsørgelse.

Venstre kan ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Agerschou (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg faktisk bedre kunne lide socialministerens taler i Folketinget, da hun var fru Aase Olesen; det må jeg indrømme.

Som flere har bemærket, er der tale om genfremsættelse af et forslag, som på grund af val-

get ikke blev færdigbehandlet i Folketingets Socialudvalg. Nu vil jeg ikke gentage debatten fra foråret – det vil der heller ikke komme noget kvalificeret ud af på dette tidspunkt, så vidt jeg kan se på de folk, der er på vej ud ad døren – men jeg vil godt resumere, at vi stadig væk regner det for et problem, at f.eks. en enlig forsørgere kan risikere at miste godt 4.800 kr. i et kvartal, hvis den pågældendes barn er indlagt på hospital. Det er, som hr. Qvist Jørgensen sagde, et barsk eksempel, men vi ved faktisk, at det er forekommet.

Når der argumenteres for bestemmelsen, så argumenteres der bl.a. med dobbeltforsørgelse, og det er efter vores opfattelse et diskutabelt begreb. Og når jeg hører socialministeren, kunne jeg godt overveje at stille en forespørgsel om, hvad der egentlig efter socialministerens opfattelse er indeholdt i begrebet dobbeltforsørgelse. Men jeg lover ikke noget.

Jeg mener imidlertid ikke, at begrebet dobbeltforsørgelse kan bruges i de tilfælde, lovforslaget drejer sig om, for et barn modtager kun kost på et hospital, mens børneydelserne er beregnede til mange andre ting, f.eks. tøj, og vi mener ikke, det er rimeligt, at familier med langtidssyge børn også skal have økonomiske problemer.

Så siger socialministeren, at det ikke har større praktisk betydning, at perioden udvides fra 2 til 6 måneder. Det var i øvrigt en af de ting, et flertal var på vej til at gå ind for i foråret. Men hvad menes der nu med praktisk betydning? Jeg kan garantere for, at det i hvert tilfælde har praktisk betydning for de familier, de få familier, det går ud over.

Vi må se i øjnene, at vi ikke kommer igennem med forslaget. Og dog – det ved jeg da for øvrigt ikke, for jeg har bemærket, at både CD's og Kristeligt Folkepartis ordførere har forladt salen, er faldet omkuld, så det kunne da være, at der vil vise sig et flertal for forslaget.

Vi vil arbejde videre med det og bl.a. indkalde socialministeren til et samråd, hvor vi nærmere kan drøfte det, socialministeren var inde på, da hun var fru Aase Olesen, nemlig om man skulle overveje at udvide perioden fra 2 til 6 måneder, og hvilke konsekvenser det i givet fald ville have.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling